

Loe tekst läbi ja täida tabel.

Jaanipäev (24. juuni) ja jõululaupäev (24. detsember) on eestlaste kaks kõige tähtsamat kalendritähtpäeva. Need mõlemad on aastaringi pöördepunktid, mis asetsevad nii-öelda teineteise vastas. Jõulust hakkab päev pikemaks minema ja jaanipäevast jälle lühemaks. Meie esivanematele siin põhjamaal, kus pimedat aega on rohkem kui valget, olid need pühad väga tähtsad ja nendega on seotud palju kombeid ning uskumusi.

Jaanilaupäeva õhtul tehti tavaliselt lõket, mis pidi põlema jaanipäeva varaste hommikutundideni. Tuli pidi andma järgmiseks aastaks jõudu ja rammu ning võtma laiskuse kontidest. Jaanituli aitas ka seljavalu vastu. Seepärast istusid vanad inimesed seljaga tule poole, et nii oma konte soojendades selga ravida. Seal, kuhu jaanitule kuma paistis, kasvas vili hästi ja ümbrus oli kurja eest kaitstud. Jaaniöö teeb eriliseks veel see, et siis on võimalik leida üles peidetud varandus.

Jõule tähistatakse peaaegu igal pool maailmas. Siis süüakse palju, mängitakse, lauldakse ja lõbutsetakse. Jõulude ajal saadakse kinke, saadetakse tuttavatele kaarte ja mälestatakse esivanemaid surnuaias või kodus. Jõulude ajal ei tohtinud üldse tööd teha. Kogu jõuluöö pidi olema ärkvel, et järgmisel aastal ei oleks unine.

Usuti, et jõulu- ja jaaniööl on eriline vägi, kuna siis olevat kõik põrgu- ja taevaväravad valla. Puud, linnud ja loomad pidid kõnelema ja tulevikku ennustama – kui inimene ainult nende kõnet mõistaks, saaks ta äraarvamata targaks.

Kas lause iseloomustab jõululaupäeva või jaanipäeva? – märgi õige lahter.
Kui lause ei ole kummalegi päevale iseloomulik, siis jäta lahtrid tühjaks.

Iseloomustab	jõululaupäeva	jaanipäeva
On aastaringi suvine pöördepunkt.		
Päev hakkab muutuma pikemaks.		
Päev hakkab muutuma lühemaks.		
Tulekuma on põllule halb.		
Tulekuma on põllule hea.		
Taevaväravad on suletud.		
Ravitakse seljavalu.		
Tähistatakse peaaegu kõikjal maailmas.		
Peab vara magama heitma.		
Mälestatakse esivanemaid.		